

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. ****, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ****, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венелин Д. Николаев

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Венелин Д. Николаев Административно наказателно дело № 20234430200445 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от М. Х. Х. от гр. ****, с ЕГН ***** срещу наказателно постановление № 3з от 02.02.2023г., издадено от *** на *** РУ към ОД на МВР ****, с което на жалбоподателката за нарушение по чл.217, ал. 1 от НК, на основание чл. 218б, ал.1 от НК е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 200 /двеста/ лв.

С жалбата се иска отмяна на наказателното постановление, като се излагат съображения, че мобилното устройство, което е намерено от сина ѝ *** е било без сим карата и с доста лош външен вид. Посочва, че е финансово затруднена, тъй като работи на минималната работна за плати и има задължения към взаимоспомагателна каса.

В съдебно заседание жалбоподателката лично поддържа жалбата си.

Въззиваемата страна в съдебно заседание не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Районен съд ****, като разгледа жалбата и събраните доказателства

намира за установено следното:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения 7-дневен срок и от лице, което има правен интерес.

Независимо от основанията, посочени от жалбоподателя, съдът подложи на цялостна проверка атакувания административнонаказателен акт, какъвто е обхватът на въззивната проверка, при което констатира следното:

На 14.07.2022г. във Второ РУ на МВР – Русе е постъпило заявление от *** за това, че на 12.07.2022г. около 10:00 до 12:00 часа, на главната улица в град **** установила, че мобилния ѝ телефон липсва. По случая е била образувана преписка с рег. № 2635/2022 г. по описа на Второ РУ - Русе, която е изпратена по компетентност на *** РУ на МВР – ****, материалите по която били докладвани в Районна прокуратура – ****. По повод постъпилите материали по преписката на *** РУ на МВР – ****, в Районна прокуратура – **** била образувана прокурорска преписка № 4522/2022 г. по описа на същата прокуратура.

С постановление от 05.08.2022 г. на Районна прокуратура – **** е било образувано досъдебно производство по пр. пр. № 4522/2022 год. за престъпление от общ характер по чл.194, ал.1 от НК, затова, че на 12.07.2022г. в гр. **** е отнета чужда движима вещ - мобилен телефон от владението на *** без нейно съгласие с намерение противозаконно да я присвои.

С постановление от 17.01.2023г. РП - **** е прекратила наказателното производство по досъдебно производство №4522/2022г. по описа на РП- ****, ЗМ №481/2022г. по описа на *** РУ - ****, водено за престъпление по чл.194, ал.1 от НК.

Съгласно обстоятелствената част на постановлението, били установени следните фактически положения:

*** На 12.07.2022г. около 09.30 часа тя пристигнала на територията на град ****, тъй като имала записан час в медицински център „****“, находящ се в същия град. С оглед получено разминаване в записания час, на свидетелката *** останало свободно време, което тя решила да използва, разхождайки се по улиците на град ***. Около 11.00 часа на същия ден, докато седяла на пейка, находяща се на площад „****“ срещу спортно- информационен център“, тя провела телефонен разговор със своя позната чрез мобилния си телефон марка „XIAOMI REDMI NOTE 9“ с IMEI 1: *** и IMEI 2: ****. След като приключила разговора, *** оставила мобилния си телефон на пейката и продължила с разходката си. Междувременно, непълнолетният ***, който се

намирал в близост, намерил забравения от пострадалата мобилен телефон марка XIAOMI „XIAOMI REDMI NOTE 9“ с IMEI 1: *** и IMEI 2: *** и вместо да съобщи за намерената вещ на собственика или на властта в законовия седемдневен срок, той решил да я задържи. Известно време след това *** отишъл на провеждащият се ежеседмично в неделя *** в град **** и предложил на един от търговците- свидетеля *** да му продаде процесния мобилен телефон за сумата от 50 лева. Свидетелят ***, без да знае, че предложената вещ не е собственост на ***, се съгласил и купил мобилния телефон, като впоследствие продал същия на свидетеля *** След като свидетелката *** установила, че мобилният ѝ телефон липсва сигнализирала органите на реда.

В хода на разследването в качеството на свидетели били разпитани ***

С протокол за доброволно предаване *** предал на органите на реда 1 брой мобилен телефон марка „XIAOMI REDMI NOTE 9“ с IMEI 1: *** и IMEI 2: ***, като същия бил върнат на собственика му *** със съставянето на надлежен протокол.

В хода на досъдебното производство е била назначена видео-техническа експертиза на 1 брой компактдиск марка “RIDATA DVD+R”, запечатан в бял хартиен плик с надпис *** камери пл.“****”, предоставен от Община-****.

От заключението на вещото лице се установява, че при прегледа на съдържанието на видеозаписа е установено, че е заснета част от екран на монитор, където се наблюдава протичащо действие. На екрана на монитора се чете наименование на охранителна камера, заснела действието- ****, като в долната част на екрана се наблюдава таймер на който се чете 2022-07-12 11:02:39, от което може да се направи извод, че протичащото действие е на дата 12.07.2022г. /системно време/. На първия кадър се наблюдава лице от видим мъжки пол, което се навежда към пейка и взема предмет с малък размер. Лицето държи предмета в ръка, тръгва с него и непосредствено след това започва да бяга, като излиза извън обхвата на камерата. Изображенията на лицето са годни за провеждане на сравнително лицево- идентификационно изследване.

От заключението на съдебно-психиатрична експертиза на непълнолетния *** е установено, че същият страда от лека умствена изостаналост, значително нарушение в поведението, изискващо внимание или лечение. Към времето на криминализираната ситуация лекостепенните му интелектуални затруднения и свързаните с тях поведенчески нарушения не са го лишавали от годностите за разбиране и ръководене на постъпките. Макар и формално отчита противообществения характер на престъплението - могъл е да разбира свойството и значението на постъпките си, както и да ги ръководи, като не е налице медицинска пречка да продължи участието си в наказателния процес.

Назначена е и съдебно- оценителна експертиза, видно от заключението на вещото лице по която пазарната стойност на противозаконно отнетите

чужди движими вещи към датата на деянието е 217,00 лв. /двеста и седемнадесет/ лева.

При така установената безспорна фактическа обстановка РП- **** е правилно приела, че са налице достатъчно доказателства, че непълнолетният ***, е осъществил с деянието си от обективна и субективна страна състава на престъпление по смисъла на чл.207, ал.1 от Наказателния кодекс на Република България. РП- **** е приела, че са налице предпоставките по чл.218б, ал.1 от Наказателния кодекс на Република България по силата, на която: „За деяния по чл.207 от Наказателния кодекс, когато стойността на предмета е до две минимални работни заплати за страната, установени към датата на извършване на деянието, наказанието е глоба от 100 до 300 лева, налагана по административен ред, ако предметът на престъплението е възстановен или заместен”.

Посочено е че, стойността на вещите- предмет на престъплението, а именно 1 брой мобилен телефон, 1 брой СИМ карта и силиконов кейс за мобилен телефон, възлиза на сумата от 217,00 лв. /двеста и седемнадесет/ лева към датата на извършване на деянието, която стойност е под размера на две минимални работни заплати към датата на извършване на деянието. Посочено е още, че предметът на престъплението е надлежно възстановен на правоимащата ***. Направен е правен извод, че са налице кумулативните предпоставки по ал.1 на чл.218б от Наказателния кодекс на Република България. Посочено, е че непълнолетният *** е неосъждан и спрямо него не е налагано административно наказание, и че към датата на извършване на деянието *** е бил на 15 години.

РП- **** е цитирала разпоредбата на чл.26, ал.3 от Закона за административните нарушения, съгласно който: “За административни нарушения, извършени от малолетни, непълнолетни на възраст от 14 до 16 години и поставени под пълно запрещение, отговарят съответно родителите, попечителите или настойниците, които съзнателно са допуснали извършването им. Посочено е, че срещу родителите на *** - М. Х. Х. и *** *** няма регистрирани прояви, за които да са им налагани административни наказания.

РП – **** е направила правен извод, че приложението на чл.218б, ал.1 от Наказателния кодекс на Република България е императивно, поради което наказателното производство следва да бъде прекратено и спрямо извършителя бъде реализирана административно- наказателна отговорност.

Въз основа на постановлението на Районна прокуратура – ****, съобразно разпоредбата на чл. 53 от ЗАНН е било издадено и обжалваното наказателно постановление /НП/.

С него на М. Х. Х. е вменено нарушение по чл. 207, ал.1 от НК, за това, че на 12.07.2022г. около 11:00 часа в гр. ****, площад „****“ като родител не е упражнила родителски контрол на непълнолетния си син ***, ЕГН *****, който е намерил мобилен телефон марка „XIAOMI REDMI

NOTE 9“ с IMEI 1:*** и вместо да съобщи за намерената вещ на собственика или на властта в законовия срок я задържал, като на основание чл. 218б, ал. 1 от НК ѝ е наложено административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева.

В съдено заседание жалбоподателката дава обяснения, че синът ѝ *** е донесъл вкъщи и ѝ е показал телефон марка „Самсунг“, който бил в лошо състояние и тя му казала да го изхвърли. Заявява, че не е знаела нищо за мобилен телефон марка „XIAOMI REDMI NOTE 9“ и че синът ѝ не е носил такъв телефон вкъщи. Твърди, че за процесният смартфон синът ѝ е бил набеден. Обясненията на жалбоподателката са в синхрон с приложеното на лист 12 сведение от *** който е дал обяснения по случая пред ***

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени и неотстранимо нарушения на процесуалните правила, представляващи абсолютно основание за отмяната му, без разглеждане на спора по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентния административнонаказващ орган и е надлежно връчено на нарушителя.

По силата на чл.424, ал.5 от НК, административното наказание глоба по чл.218б се наказва с наказателно постановление от кмета, въз основа на материали, изпратени от прокурора, или на акт от администрацията на предприятието, учреждението, или от контролните органи. Когато нарушението е констатирано от органите на Министерство на вътрешните работи, наказателното постановление се издава от министъра на вътрешните работи или упълномощено от него лице. От представената по делото заповед №912-694/07.06.2021г. на министъра на МВР е видно, че началниците на районните управления в ОД на МВР са упълномощени на основание чл.424, ал.5 от НК да издават наказателни постановления за деяния по чл.218б от НК.

Наказателното постановление е издадено на основание чл.36, ал.2 от ЗАНН, без това да е изрично посочено в него.

Съгласно чл.36, ал.1 от ЗАНН административно наказателното производство се образува със съставяне на акт за установяване на извършеното административно нарушение, а според ал.2 без приложен акт административнонаказателната преписка не се образува освен в случаите, когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е

казал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган .

Тук следва да се посочи, че когато досъдебното производство е образувано срещу конкретно лице, което е привлечено като обвиняем за извършено престъпление от НК, при което разследващите органи и прокуратурата са извършили необходимите процесуални действия, събрали са доказателства и са стигнали до извода, че в конкретния случай става дума за административно нарушение - АУАН - не следва да се съставя.

При положение обаче, че наказателното производството е било образувано срещу неизвестен извършител, трябва да бъде съставен АУАН за да изпълни обвинителната си функция. Както беше отбелязано по-горе досъдебно производство по пр. пр. №4522/2022 година на РП – **** е образувано срещу неизвестен извършител за престъпление от общ характер по чл.194, ал.1 от НК.

На следващо място съгласно чл.57, ал.1, т.3 ЗАНН, в уводната част на постановлението следва да са посочени датата на АУАН, въз основа на който се издава, име, длъжност и местослужение на актосъставителя. Когато наказващият орган е бил сезиран по реда на чл.36, ал.2 ЗАНН, това изискване следва да бъде приспособено към особеностите на сезиращия документ-прокурорско постановление и в уводната част следва да се посочат обстоятелствата по чл.199, ал.2 пр.1-3 НПК.

Горепосочените законови изисквания обезпечават законосъобразното формиране на съдебните изводи относно начина, по който наказващият орган е бил сезиран, наличието/липсата на основания за отвод по чл.51 ЗАНН, спазването на преклузивните срокове по чл.34, ал.3 ЗАНН, наличието/липсата на идентичност между административното обвинение, повдигнато срещу определено лице по реда на чл.36, ал.1 и ал.2 ЗАНН и произнасянето на наказващия орган по същото.

След влизане в сила на постановлението в сила, препис от същото и материалите по делото са изпратени на *** на *** РУ - **** за реализиране спрямо родителите на извършителя *** административнонаказателната отговорност от НК.

С наказателното постановление АНО е следвало да ангажирана отговорността на родителите на непълнолетния извършител за

допустителство.

Допустителството се наказва само в изрично предвидените от закона случай, и като форма на осъществяване на деянието на административно нарушение следва да е изрично, ясно и конкретно обективизирано от страна на административно наказващият орган при описание на обстоятелствата по неговото осъществяване. Такова описание липсва в издаденото НП.

Това е така, защото допустителство винаги предполага бездействие, изразяващо се неизпълнено задължение за противопоставяне на неправомерното поведение на трето лице и непредприемане на действия за отстраняването на нарушението. Между поведението на допустителя и извършването на нарушението винаги съществува причинна връзка, тъй като бездействието улеснява реализирането на противоправното поведение. Бездействието, при наличието на задължение за активно поведение, е неправомерно само ако съществува обективна възможност субектът да осуети нарушението. В хипотезата на допустителство, бездействието е противоправно само и единствено тогава, когато съществува обективна възможност субектът да осуети извършването на нарушението. Това предполага конкретни представи в съзнанието на дееца относно осъществяването на деянието, неговите свойства и особености. При липсата на интелектуалния елемент на вината не би могъл да бъде формиран и волеви – отношение към съставомерните последици.

В чл.6 от ЗАНН е дефинирано административното нарушение като деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В чл.7, ал.1 и ал.2 от ЗАНН е посочено, че деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо, като непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. Разпоредбата на чл.24, ал.1 от ЗАНН предвижда, че административнонаказателната отговорност е лична.

Съгласно чл.26, ал.1 от ЗАНН, административнонаказателно отговорни са пълнолетните лица, навършили 18 години, които са извършили административни нарушения в състояние на вменяемост. Според ал.2, административнонаказателно отговорни са и непълнолетните,

които са навършили 16 години, но не са навършили 18 години, когато са могли да разбират свойството и значението на извършеното нарушение и да ръководят постъпките си.

В чл.26, ал.3 от ЗАНН е предвидено, че „За административни нарушения, извършени от малолетни, непълнолетни на възраст от 14 до 16 години и поставени под пълно запрещение, отговарят съответно родителите, попечителите или настойниците, **които съзнателно са допуснали извършването им.**“

Цитираната нормативна уредба води на извода, че специалният закон ЗАНН изрично регламентира възможността за деяние, обявено за наказуемо с административно наказание, извършено от един субект (малолетно и ненавършило 16 години непълнолетно лице, както и поставено под пълно запрещение лице) да отговаря друг субект, но при условието последният съзнателно да е допуснал извършването на деянието.

Недостатъкът на административнонаказателното производство в случая се изразява в това, че в наказателното постановление, не са въведени, твърдения/ не е повдигнато обвинение/ **за съзнателно допускане, от страна на административнонаказаното лице, извършването на деянието от извършителя,** а *Анотирана съдебна практика*, че жалбоподателката като родител на непълнолетния не е упражнила родителски контрол на непълнолетния си син.

Административно наказващия орган не е извършил описание на нарушението и не е посочил виновно нарушените законови разпоредби. Липсва препратка към разпоредбата на чл. 26, ал. 3 пр. 1-во от ЗАНН. Не са обективирани никакви факти в тази насока и такива не могат да бъдат проверени от съда. Нарушено е изискването на чл.57, т.5 от ЗАНН относно формата на наказателното постановление, като липсва описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават, за да бъде ангажирана отговорността на по възприетия от АНО ред. Освен посочените по-горе нарушения и това нарушение в процедурата по съставяне на НП е достатъчно основание същото да бъде отменено.

Съгласно Постановление №10/28.09.1973 година по НД №9/1973 година на Пленума на ВС, родителите на малолетните носят административно

наказателна отговорност когато умишлено са допуснали лицата, за които отговарят да извършат административни нарушения. В разпоредбата на чл. 26, ал. 3 пр. 1-во от ЗАНН родителите на малолетните извършители са административно наказателно отговорни ако съзнателно са допуснали осъществяване на състава на административно нарушение от тяхното дете. Понятието "съзнателно допускане" на извършване на административно нарушение от малолетни има предвид умишлената форма на вина, която включва както прекия, така и евентуалния умисъл. За наличието на умисъл в действията на родителя на малолетния извършител по чл. 26, ал. 3 от ЗАНН следва да са налице безспорни доказателства, от които да се изведе категоричен извод, **че лицето/допустител/ е знаело за действията на нарушителя и по никакъв начин с поведението си не е препятствало тяхното извършване.** По конкретното производство доказателства за такова поведение на М. Х. Х. не са събрани, което води до недоказаност на субективната страна на описаното в наказателното постановление административни нарушение и е основание за отмяна на издаденото от *** на *** РУ към ОД на МВР ****.

Предвид изложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 3з- от 02.02.2023г., издадено от *** на *** РУ към ОД на МВР ****, с което на М. Х. Х. от **** за нарушение по чл.217, ал. 1 от НК, на основание чл. 218б, ал. 1 от НК е наложено административно наказание ГЛОБА в размер на 200 /двеста/ лв. като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на Административнопроцесуалния кодекс пред Административен съд – **** в 14 - дневен срок от уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд – ****: _____